Dosarul nr. 4r-3994/24 Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
4-23054660-02-4r-16092024 Judecător Valentina GARABAGIU

D E C I Z I E
în numele Legii

15 decembrie 2025 **mun. Chișinău**

COLEGIUL PENAL AL CURŢII DE APEL CENTRU
Având în componența sa:
Președintele ședinței de judecată Eugeniu BEȘELEA
Judecătorii Olga COJOCARU și Vitalie BUDECI

a examinat în ordine de recurs, fără prezența părților, recursul declarat de către persoana în privința căreia a fost întocmit procesul contravențional MUSTEAȚĂ Vasile, împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-2945/2023 din 13 noiembrie 2023, în cauza contravențională intentată prin Procesul-verbal cu privire la contravenție seria /nr. MAI05 854465 din 16.03.2023, în privința lui **MUSTEAȚĂ Vasile**, în temeiul art.236 alin.(2) Cod contravențional.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
în procedura instanței de fond, din 13.05.2023 până la 13.11.2023;
în Curtea de Apel Centru, din 16.09.2024 până la 15.12.2025.
Procedura de notificare a părților a fost executată.

Verificând temeinicia Hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,

A C O N S T A T A T :

1. La data de 16.03.2023, de către agentul constatator BORDEA Petru, a fost întocmit procesul verbal cu privire la contravenție cu seria/nr.MAI05 854465 din 16.03.2023, potrivit căruia, la 16.03.2023, ora 08:55, în r-nul Leova sat. *****, cet. MUSTEAȚĂ Vasile fiind la volanul automobilul de modelul „*****” cu n/î ***** a condus mijlocul de transport cu viteza de 74 km/h depășind limita de viteză cu 24 km/h pe sectorul respectiv, ignorând prevederile pct.47 sbpct.1) lit.a) RCR iar ca urmare acțiunile sale fiind calificate în baza art.236 alin.(2) Cod contravențional cu aplicarea unei amenzi pecuniare de 18 unități convenționale ce constituie suma de 900 lei și 4 puncte de penalizare.

La data 28.03.2023, MUSTEAȚĂ Vasile a contestat decizia agentului constatator și a procesului verbal cu privire la contravenție cu seria și nr.MAI05 854465 din 16.03.2023,

invocând că nu este de acord cu decizia emisă, astfel încât învinuirea formulată în săvârșirea contravenției prevăzută de art.236 alin.(2) Cod contravențional este una neclară, la stopare nu i-a fost explicat motivul stopării precum în procesul verbal fiind eronat stabilită adresa acestuia de domiciliu.

2. *Prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-2945/2023 din 13 noiembrie 2023,* a fost respinsă contestația depusă de MUSTEAȚĂ Vasile împotriva deciziei agentului constatator BORDEA Petru, cu referire la procesul verbal cu privire la contravenție cu seria/nr.MAI05 854465 din 16.03.2023 ca una nefondată.

A fost menținut procesul verbal cu privire la contravenție cu seria/nr.MAI05 854465 din 16.03.2023 prin care MUSTEAȚĂ Vasile a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art.236 alin.(2) Cod contravențional.

3. *Nefiind de acord cu Hotărârea instanței de fond, persoana în privința căreia a fost întocmit procesul contravențional MUSTEAȚĂ Vasile, a declarat recurs în termenul legal, prin care solicită admiterea recursului, casarea Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-2945/2023 din 13 noiembrie 2023, cu încetarea procesului contravențional din lipsa semnelor calificative ale componenței de contravenție prevăzute de art.236 alin.(2) Cod contravențional.*

În motivarea recursului declarat, recurentul a invocat faptul că instanța nu luat în calcul motivele invocate în contestație, conform pct.39 din Regulamentul Serviciului Patrulare Rutieră, este interzisă oprirea nemotivată a vehiculelor, iar admiterea a asemenea cazuri se consideră drept încălcare a disciplinei de serviciu. La fel legislația în vigoare nu prevede dreptul agentului de patrulare de-a stopa automobilele fără motive întemeiate, deci acest motiv urmează să existe înaintea stopării automobilului, ca urmare, controlul actelor nu poate servi drept motiv întemeiat. În caz contrar sunt încălcate drepturile persoanei la libertate şi libera circulație, (art.25 şi 27 din Constituția RM).

Reține recurentul că în cadrul întocmirii procesului verbal la rubrica 3 persoana în a cărei privință a fost întocmit procesul contravențional, şi-n deosebi la 3.1 aceluiași proces verbal cu privire la contravenție, persoană fizică fiind necesar de îndeplinit numele şi prenumele, mai mult ca atât nu a stipulat corect adresa de domiciliu al persoanei în privința căreia a fost întocmit procesul cu privire la contravenție, totodată lipsește cu desăvârșire mențiunile ocupația și locul de muncă al contravenientului, adresa juridică, funcția, necătînd la faptul că mijlocul de transport stopat de agentul constatator aparține persoanei juridice, neavînd intenția de-a stabili cu exactitate locul de domiciliu, şi nicidecum viza de reședință, cum ar fi stipulate agentul constatator, fiind confirmat domiciliul său, prin acte confirmative eliberate de către autoritatea publică locală care dovedesc domiciliul menționat în contestație. Deci există obligația legală imperativă ca acesta înscrisuri să fie menționate obligatoriu, ceea ce constituie un motiv temeinic de anulare a acestuia.

Totodată indică recurentul că se impune anularea hotărârii prin care i s-a menținut decizia aplicată în cadrul procesul cu privire la contravenție, dat fiind că în cuprinsul acestuia, instanța de judecată nu a luat în calcul descrierea suficientă a faptelor, pe care susține subsemnatul le-ar fi săvârșit şi nu a realizat o descriere referitoare la împrejurările în care fapta a fost săvârșită. Or, potrivit art.443 alin.(1) lit.d) Cod contravențional " Procesul verbal cu privire la contravenție va cuprinde (.....) fapta contravențională, locul şi

timpul săvârșirii ei, circumstanțele care au importanță pentru stabilirea faptelor şi consecințelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenție ". Sancțiunea pentru această neregularitate a procesului verbal este cuprinsă în art.445 din același cod, conform căruia " Neconsemnarea în procesul verbal cu privire la contravenție a datelor şi faptelor indicate la art.443 va avea ca efect nulitatea acestuia".

Susține că la materialele cauzei nu i sa adus la cunoștință materialele probatorii care nemijlocit a fost puse la baza vinovăției sale, ori să i s-a prezentat o planșă fotografică, sau careva secvență video al mijlocului tehnic certificate, omologat şi verificat metrologic, cu care ar fi fost stabilită contravenția, din care rezultă că avea viteză corespunzătoare segmentului respectiv de drum, totodată nu este dovedit faptul că la volanul mijlocului de transport în cauză în timpul presupusei încălcări se afla el la volan şi nicidecum altă persoană. Astfel susține că instanță nu a luat în calcul că autoturismul stopat aparține companie SRL„ Ozka Construcțion ", care la momentul actual, şi cel al comiteri contravenției efectuează lucrări de reabilitare a drumului R-34, și nu au luat în calcul că la volanul acestui mijloc de transport ar fi fost un alt coleg de serviciu, astfel în lipsa unor probe pertinente, concludente şi utile a fost tras ilegal la răspundere contravențională.

4. ***Procedura de notificare a părților a fost executată.***

În conformitate cu art.3 alin.(1) Cod de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

La judecarea recursului, Colegiul Penal reieșind din modificările operate prin Legea nr.245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional", în vigoare din 22.08.2023), în temeiul art.447 alin.(1), (2) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr.245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional", în vigoare din 22.08.2023), Colegiul penal a dispus examinarea cauzei penale în ordine de recurs, în lipsa părților, fiindu-le comunicat acestora despre data, ora și locul examinării cauzei penale și cu acordarea dreptului depunerii referinței.

În conform art.471 alin.(1) Cod contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților.

Fiind notificate de către instanța de recurs părțile la proces, în conformitate cu art.471 alin.(2) Cod contravențional, agentul constatator, și contravenientul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri, însă acestea trebuie să parvină la instanța de recurs, cu cel puțin 1 (una) zile înainte de data ședinței de judecată. Deci, cauza contravențională se va examina în lipsa părților în procedură scrisă.

5. Deliberând asupra motivelor invocate în recurs, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, pe baza probelor administrate și cercetate de prima instanță, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge ca fiind nefondat recursul declarat de persoana în privința căreia a fost întocmit procesul contravențional MUSTEAȚĂ Vasile,

împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-2945/2023 din 13 noiembrie 2023, din considerentele ce succed.

6. În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit. c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs *respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.*

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală", în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Conform art.7 Cod contravențional, *persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.* În conformitate cu art.8 alin.(2) Cod contravențional, *este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.*

Potrivit art.10 Cod contravențional, *constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională. Fapta prejudiciabilă constituie temeiul real al răspunderii contravenționale și se manifestă sub două forme prin intenție sau din imprudență. Intenția este o comportare activă prin care se încalcă o normă prohibitivă ce interzice o anumită activitate, iar imprudența constă din faptul, că persoana care săvârșește fapta își dă seama și prevede urmările care vor surveni în urma acesteia, dar consideră, că în mod ușuratic vor putea fi evitate.*

Conform prevederilor art.14 alin.(1)-(3) Cod contravențional, *contravenția se săvârșește cu intenție sau din imprudență. Contravenția se consideră săvârșită cu intenție dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conștient survenirea acestor urmări. Contravenția se consideră săvârșită din imprudență dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar considera în mod ușuratic că ele vor putea fi evitate, ori nu își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deși trebuia și putea să le prevadă.*

În acord cu art.374 Cod contravențional, *procesul contravențional este activitatea desfășurată de autoritatea competentă, cu participarea părților și a altor persoane titulare de drepturi și de obligații, având ca scop constatarea contravenției, examinarea și soluționarea cauzei contravenționale, constatarea cauzelor și condițiilor care au contribuit*

la săvârşirea contravenţiei. Procesul contravenţional începe de drept din momentul sesizării sau al autosesizării agentului constatator privind săvârşirea contravenţiei. Procesul contravenţional se desfăşoară pe principii generale de drept contravenţional, în temeiul Constituţiei, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum şi al normelor dreptului internaţional şi ale tratatelor internaţionale cu privire la drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Este de menționat că, la judecarea cauzei instanța de fond a ținut cont de cerințele art.458 Cod contravențional, care prevede că, la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei precum și alte circumstanțe ce au importanță la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil și la apărare.

Colegiul subliniază că, judecarea cauzei în instanță s-a desfășurat cu respectarea prevederilor normelor contravenționale ce reglementează procedura respectivă. Hotărârea judecătorească cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile art.462 Cod contravențional.

7. *Potrivit materialelor cauzei,* Colegiul penal reține că, prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI05 854465 din 16.03.2023, MUSTEAȚĂ Vasile a fost sancționat cu amendă în mărime de 18 (optsprezece) unități convenționale şi 4 (patru) puncte de penalizare în baza art.236 alin.(2) Cod contravențional, pentru faptul că, la 16.03.2023, ora 08:55, în r-nul Leova sat. *****, cet. MUSTEAȚĂ Vasile fiind la volanul automobilul de modelul „*****” cu n/î ***** a condus mijlocul de transport cu viteza de 74 km/h depășind limita de viteză cu 24 km/h pe sectorul respectiv, ignorând prevederile pct.47 sbpct.1) lit.a) RCR.

Astfel, cet. MUSTEAȚĂ Vasile prin acțiunile sale este pasibil de a fi atras la răspundere contravențională conform prevederilor art.236 alin.(2) Cod contravențional.

Procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit în prezența făptuitorului MUSTEAȚĂ Vasile, care l-a semnat, iar la rubrica obiecții au fost consemnate observațiile petentului, precum că *domiciliul nu este indicat corect*, iar ulterior, MUSTEAȚĂ Vasile, a depus o contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI05 854465 din 16.03.2023, solicitând anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și, respectiv, a deciziei de sancționare contravențională.

Drept rezultat, prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-2945/2023 din 13 noiembrie 2023, a fost respinsă contestația depusă de MUSTEAȚĂ Vasile împotriva deciziei agentului constatator Bordea Petru, cu referire la procesul verbal cu privire la contravenție cu seria/nr.MAI05 854465 din 16.03.2023 ca una nefondată.

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, Colegiul Penal conchide, că recurentul nu a prezentat instanței de recurs careva argumente și probe prin care s-ar dovedi netemeinicia și ilegalitatea soluției adoptate de prima instanță, din care considerente va respinge ca nefondat recursul declarat în prezenta cauză, cu menținerea Hotărârii primei instanțe.

8. ***Cu referire la legalitatea*** procesului-verbal cu privire la contravenție, Colegiul denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art.5 și 7 Cod contravențional.

Colegiul penal reține că, Legea prevede redactarea procesului verbal într-o anumită formă *ad validatem*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit.

În continuare, instanța de judecată remarcă că procesul – verbal cu privire la contravenție fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii trebuie sa i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate. În acest sens este de menționat că în jurisprudența CtEDO s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt în principiu, contrare Convenției. În așa mod, Curtea a constatat anterior că prezumțiile de fapt și de drept se regăsesc în orice sistem de drept; în principiu, convenția nu derogă de la acestea, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un anumit prag. În special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (*Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, seria A, nr. 141-A, pag. 15, pct. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, pct. 16, 20 martie 2001*).

Constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanțe, iar instanța reține că încheierea procesului – verbal cu privire la contravenție este temeinică. Sub acest aspect, instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate.

Examinând materialele cauzei contravenționale Colegiul nu a stabilit încălcarea cărorva drepturi şi libertăți ale lui MUSTEAȚĂ Vasile, or acestuia i-au fost aduse la cunoștință drepturile şi obligațiile, inclusiv prin precizarea acestora în partea verso a actului contestat, pentru primirea căruia, aceasta a confirmat prin semnătura sa olografă în rubrica nr. 19 din procesul verbal cu privire la contravenție. La fel, se reține că, procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit în prezența făptuitorului, fapt confirmat prin semnătura aplicată la rubricile corespunzătoare. În aceste condiții, Colegiul consideră că a fost respectat și art.443 alin.(1) lit.g) Cod contravențional, prin care contravenientului i-a fost asigurat dreptul de a obiecta și de a prezenta probe în apărarea sa, formulându-le inclusiv prin contestarea actului în instanța de judecată.

Colegiul penal reține că, Legea prevede redactarea procesului verbal într-o anumită formă *ad validatem*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, astfel la cazul dedus spre examinare au fost respectate prevederile art.443 alin.(1) lit.d), e) Cod contravențional, și anume, procesul-verbal cu privire la contravenție va include încadrarea juridică a faptei, norma materială contravențională și indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției; va cuprinde fapta contravențională, locul și timpul săvârșirii ei, circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor și consecințelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenție.

Subsecvent, din cercetarea actului menționat, instanța de recurs constată că agentul constatator a respectat prevederile art.443 alin.(1) lit. a)-h) Cod contravențional şi a inserat data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii, calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorității pe care o reprezintă; numele, prenumele, domiciliul, ocupația persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, datele din buletinul ei de identitate sau, după caz, din alt act care stabilește identitatea persoanei, fapta contravențională, locul şi timpul săvârșirii ei, circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor şi consecințelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenție; încadrarea juridică a faptei, norma materială contravențională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției; mențiunea prin semnătură despre aducerea la cunoștința persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional a drepturilor şi obligațiilor lor prevăzute la art.384 şi 387, obiecțiile şi probele pe care persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional le aduce în apărarea sa, iar decizia de remitere a cauzei este stipulată clar şi descifrabil.

Astfel analizând sub aspectul legalității procesului verbal cu prevederile art.443 Cod contravențional, nu denotă careva temeiuri de nulitate ale acestuia, or, acesta reflectă inclusiv locul comiterii faptei contravenționale, semnătura agentului constatator, cât și a făptuitorului, și încadrarea juridică a faptei, norma materială contravențională și indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției.

9. Cu referire la argumentul recurentului potrivit căruia procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI05 854465 din 16.03.2023 ar fi lovit de nulitate sub aspect procedural, pe motiv că identificarea persoanei s-a realizat în baza acces E-data iar în acest sens agentul constatator a indicat greșit adresa de domiciliu, fiind indicat viza de reședință, Colegiul penal reține că aceste susțineri sunt nefondate.

În primul rând, identificarea contravenientului a fost realizată prin accesarea bazei de date operative a Poliției, procedeu legal și uzual utilizat de organele de poliție pentru stabilirea identității unei persoane în cadrul constatării unei contravenții. Baza de date conține informațiile furnizate organelor administrative la momentul efectuării mențiunilor privind domiciliul sau reședința, iar agentul constatator nu are obligația și nici posibilitatea să verifice pe loc schimbările survenite ulterior, care nu sunt încă operate în sistem.

Prin urmare, consemnarea adresei de reședință, așa cum figura în baza de date oficială la momentul constatării nu reprezintă o eroare imputabilă agentului constatator, ci un reflex fidel al datelor disponibile în sistem.

În al doilea rând, potrivit art.445 Cod contravențional nulitatea procesului-verbal intervine numai în cazul lipsei unor mențiuni esențiale, strict enumerate de lege. Adresa contravenientului nu se regăsește printre mențiunile a căror lipsă sau greșită indicare atrage nulitatea absolută. Legea condiționează valabilitatea actului de posibilitatea identificării certe a persoanei, iar în speță aceasta nu a fost niciodată pusă la îndoială, întrucât contravenientul a fost prezent la întocmirea procesului-verbal, agentul constatator i-a stabilit identitatea pe baza documentelor și a bazei de date și celelalte mențiuni prevăzute de art.443 Cod contravențional (numele, prenumele, codul numeric personal, descrierea faptei, încadrarea juridică, data și locul săvârșirii faptei etc.) au fost respectate.

Prezența contravenientului la întocmirea procesului-verbal și posibilitatea acestuia de a formula obiecțiuni, lucru pe care l-a și făcut asigură deplina respectare a dreptului la apărare și înlătură orice presupusă vătămare ce ar deriva din indicarea adresei de reședință în locul adresei de domiciliu. Mai mult, schimbarea domiciliului de către contravenient, neoperată în bazele de date la momentul constatării, nu poate avea consecința anulării procesului-verbal, întrucât nu afectează nici existența faptei, nici identificarea persoanei, nici posibilitatea exercitării căilor legale de atac. Jurisprudența constantă în materie contravențională confirmă că erorile materiale privind adresa nu sunt cauze de nulitate în lipsa unei vătămări concrete și ireparabile.

În consecință, Colegiul penal reține că întocmirea procesului-verbal pe baza datelor oficiale existente în sistemul informatic al Poliției reprezintă un procedeu legal și corect, că identitatea contravenientului a fost stabilită fără echivoc, iar mențiunile prevăzute de art.443 Cod contravențional au fost respectate. Indicare adresei de reședință în locul adresei de domiciliu nu determină nulitatea procesului-verbal, iar susținerile recurentului urmează a fi respinse ca nefondate.

Așadar, Colegiul penal reține că, potrivit prevederilor art.443 alin.(1) lit.c) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție, va conține numele, prenumele, domiciliul, ocupația persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, datele din buletinul lui de identitate sau, după caz, din alt act care stabilește identitatea persoanei. În speță, agentul constatator a indicat datele din actul prezentat și anume permisul de conducere, prin care a fost posibilă stabilirea identității persoanei, inclusiv IDNP-ul persoanei.

Respectiv, Colegiul respinge alegațiile recurentului referitoare la declararea nulității procesului contravențional, or legiuitorul la art.445 alin.(1) Cod contravențional a legiferat în mod expres consecința nulității absolute, care intervine în mod imperativ, prin efectul legii, și care urmează a fi aplicată de instanța de judecată, în cazul *neconsemnării* în procesul verbal cu privire la contravenție a mențiunilor privind numele, prenumele şi funcția agentului constatator, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului verbal, seria şi numărul actului de identitate şi numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu ale făptuitorului care renunță la numărul de identificare personal şi la evidența automatizată în Registrul de stat al populației, iar în cazul persoanei juridice – lipsa denumirii şi a sediului acesteia, a circumstanțelor comiterii şi încadrării juridice a faptei contravenționale săvârșite şi a datei

comiterii acesteia, a semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent, în cazul refuzului contravenientului de a semna.

Cu precădere la caz, instanța de recurs precizează că legea contravențională prevede redactarea într-o anumită forma *„ad validitatem”* a procesului-verbal cu privire la contravenție reieșind din prevederile art.443 Cod contravențional, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmită, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art.443 Cod contravențional sunt impuse și prin prisma art.445 Cod contravențional, respectiv procesul verbal cu privire la contravenție MAI05 854465 din 16.03.2023 întocmit în baza art.236 alin.(2) Cod contravențional *au fost întocmite, cu respectarea* rigorilor instituite de art.443 al Codului contravențional iar careva elemente sau împrejurări, care ar condiționa declararea nulității absolute a acestui proces-verbal, nu au fost stabilite.

Concomitent, se atestă că agentul constatator a descris în conținutul actelor contestate fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită contravenientului să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite. Astfel, analizând procesul-verbal cu privire la contravenție, Colegiul nu a constatat careva încălcări care ar rezulta în necesitatea anulării acestora iar forța probantă a lor nu a fost înlăturată, în privința cărora se atestă o prezumție de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Prin urmare în ceea ce privește legalitatea proces-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI05 854465 din 16.03.2023, Colegiul penal constată că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit cu respectarea dispozițiilor legale, acesta cuprinzând mențiunile obligatorii prevăzute de legea contravențională sub sancțiunea nulității absolute, fiind în corespundere cu art. art.443, 445 Cod contravențional şi nefiind afectat de alte vicii de natură să ducă la anularea sa. Mai mult ca atât, la examinarea cauzei, Colegiul nu a stabilit că datele înserate de agentul constatator în actul atacat au fost obținute prin ilegalitățile, metodele sau încălcările enumerate expres în art.425 alin.(6) al Codului contravențional.

10. ***Sub aspectul temeiniciei*** procesului-verbal și a deciziei contestate, instanța evidențiază că forța probantă a acestora în cauzele contravenționale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul (cauza Bosoni împotriva Franței, hotărârea din 7 iunie 1999).

În ce privește constatarea existenței faptei contravenționale, în urma studiului materialelor cauzei contravenționale, instanța de recurs ajunge la ferma convingere că, MUSTEAȚĂ Vasile la 16.03.2023, conducând mijlocul de transport de model „„*****” cu n/î ***** în r-nul Leova sat. *****, a depășit limita de viteză stabilită prin localitate de 50 km/h și se deplasa cu o viteză de 74 km/h.

Astfel, cet. MUSTEAȚĂ Vasile prin acțiunile sale este pasibil de a fi atras la răspundere contravențională conform prevederilor art.236 alin.(2) Cod contravențional,

care prevede sancțiune pentru - *depășirea vitezei de circulație stabilite pe sectorul respectiv de drum de la 20 la 40 km/oră, se sancționează cu amendă de la 18 la 24 unități convenționale cu aplicarea a 4 puncte de penalizare.*

Potrivit pct.47.1 lit.a) din Regulamentul Circulație Rutiere statuează că limitele maxime de viteză a vehiculelor pe drumurile publice sânt: în localități – 50 km/h, pe teritoriile adiacente instituțiilor de învățământ, spitalelor, parcurilor, centrelor istorice ale orașelor – 30 km/h, în zonele rezidențiale și teritoriile adiacente drumului – 20 km/h, iar în zonele pietonale – 5 km/h.

În speța dedusă judecății, Colegiul constată că autorul recursului, în esență, a indicat că, nu este de acord cu procesul-verbal de constatare și sancționare din motiv că, nu se face vinovat de contravenția prevăzută de art.236 alin.(2) Cod contravențional, iar nerecunoașterea vinovăției de către MUSTEAȚĂ Vasile instanța de recurs o apreciază drept încercare de a evita răspunderea pentru contravenția comisă şi nimic mai mult. Respectiv fapta contravențională, circumstanțele cauzei, încadrarea juridică a faptei, norma materială contravențională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției – nu au un caracter coincident cu fabula din contestația depusă și susținută și în cadrul cererii de recurs, or MUSTEAȚĂ Vasile s-a limitat în exclusivitate la invocarea formală a unor pretexte sub aspect inocent și, de aceea, în opinia Colegiului, nu sunt temeiuri de a pune la îndoială corectitudinea acțiunilor agentului constatator şi legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție şi a deciziei contestate.

În ceea ce privește temeinicia și legalitatea procesului-verbal întocmit în privința recurentului MUSTEAȚĂ Vasile, instanța de recurs constată că la dosarul contravențional au fost anexate suficiente materiale probatorii care atestă comiterea de către acesta a faptei contravenționale prevăzute de art.236 alin.(2) Cod contravențional. Astfel, în sprijinul constatării contravenției, au fost anexate la dosar: procesul-verbal privind contravenția seria/nr. MAI05 854465 din 16.03.2023 și captura de imagine din data de 16.03.2023 ora 08:55, din care rezultă că automobilul cu n/î BMB309 se deplasa cu viteza de 74 km/h și copia certificatului nr.34/17-7858 din 18.10.2022, prin care se atestă faptul că agentul constatator Bordea Petru, este admis la utilizarea aparatului pentru măsurare și înregistrare video de mișcare a autovehiculelor, de tip „LTI 20/20 TruCAM", „Laser LTI 20/20 TruCAM II" utilizat la depistare și documentarea cazurilor de depășire a vitezei stabilite. Certificatul fiind valabil până la data de 17.10.2023.

Instanța reține că agentul constatator a acționat în conformitate cu prevederile art.5–9 Cod contravențional, respectând principiul legalității și egalității în fața legii, principiul dreptății și caracterului personal al răspunderii contravenționale și principiul individualizării răspunderii și al proporționalității sancțiunii aplicate.

Obiecțiile formulate de către recurent în cererea de recurs apar ca fiind lipsite de temei probator și au un caracter pur formal, urmărind exclusiv evitarea răspunderii contravenționale. Acestea nu aduc atingere legalității actului contestat și nu pot influența decizia adoptată de agentul constatator. În lipsa unor probe pertinente care să susțină în mod convingător argumentele invocate de recurent, instanța apreciază că nu sunt întrunite condițiile legale pentru încetarea procesului contravențional. În concluzie, întrucât decizia

agentului constatator este legală în fond și temeinic motivată, aceasta nu poate fi anulată pe simple motive formale, care nu afectează valabilitatea și legalitatea actului contravențional.

11. În aserțiunea dată, instanța de recurs notează că, probele administrate de către agentul constatator la capitolul învinuirii înaintate lui MUSTEAȚĂ Vasile, de comiterea contravenției de depășirea vitezei de circulație stabilite pe sectorul respectiv de drum de la 20 la 40 km/oră, dovedesc incontestabil vinovăția lui acestuia, respectiv probele prezentate nu au fost contestate de către făptuitor, careva probe ce resping faptele stabilite de către agentul constatator instanței nu au fost prezentate.

Instanța de recurs constată că în raport cu cele enunțate, art.425 alin.(2) Cod contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului verbal cu privire la contravenție şi altor probe acumulate, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul verbal cu privire la contravenție, procesul verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul verbal de percheziție, procesul verbal privind cercetarea la fața locului, procesele verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, declarațiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

La fel, instanța reține că, legiuitorul în art.442 alin.(1) Cod contravențional, a definit procesul verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Subsecvent, a fost legiferat și faptul că procesul verbal cu privire la contravenție se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional, fie în absența sa.

Interpretând art.425 alin.(2) în coroborare cu art.442 alin.(1) Cod contravențional, rezultă că procesul verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI05 854465 din 16.03.2023 face dovada cu privire la situația faptică și încadrarea în drept stabilită de agentul constatator personal în timpul săvârșirii nemijlocite a contravenției, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar. Astfel, probele apreciate fiecare în parte și pe toate în ansamblul lor, coroborează între ele, se completeze unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert comiterea contravenției imputate.

Astfel, instanța de recurs reține că unul din principiile fundamentale al procedurii contravenționale constituie prezumția nevinovăției, ceea ce determină că sarcina probei în astfel de procedură aparține agentului constatator, care urmează să demonstreze vinovăția contravenientului în fața instanței de judecată cu prezentarea probelor pertinente în raport cu procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit, ceea ce agentul constatator a întreprins în acest caz. Respectiv, Colegiul concluzionează că probele administrate de agentul constatator, care au fost cercetate în cadrul ședinței de judecată, inclusiv explicațiile depuse de contravenient, probatorul anexat la materialele cauzei, s-a constatat cu certitudine veridicitatea circumstanțelor constatate de agentul constatator și înserate în procesul verbal cu privire la contravenție, or, MUSTEAȚĂ Vasile într-adevăr a condus mijlocul de transport „*****” cu n/î ***** depășind viteza de circulație stabilită pe

sectorul respective de drum, de la 20 la 40 km/h, deplasându-se cu 74 km/h., și dovedit fapt prin planșa fotografică anexată la materialele cauzei contravenționale prin care se elucidează cu deosebită precizie, numărul de înmatriculare și viteza cu care se deplasa. Mai mult, în speța dedusă judecății, Colegiul constată că autorul recursului, nu a prezentat nici o probă veridică în susținerea poziției sale privind circumstanțele faptice care au avut loc la data de 16.03.2023, nici nu a făcut obiecții în procesul verbal cu privire la contravenție referitoare la circumstanțele invocate, și nici ulterior cu contestarea procesului verbal nu a anexat nici o probă în susținerea afirmațiilor privind nevinovăția sa, respectiv acțiunile acestuia întrunesc elementele contravenției prevăzute de art.236 alin.(2) Cod contravențional.

12. Prin urmare, Instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional care prevăd examinarea contravenției sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei și corect a conchis că actele contravenționale întocmite în privința lui MUSTEAȚĂ Vasile sunt legale și învinuirea adusă este întemeiată, fiind confirmată prin probe, pertinente, concludente, admisibile și utile procesului de stabilire a adevărului.

Raportând circumstanțele de fapt la normele de drept aplicabile cazului, inclusiv şi cele invocate de către recurent, instanța de recurs găsește fondate concluziile agentului constatator aferent vinovăției lui MUSTEAȚĂ Vasile în comiterea contravenției prevăzute de art.236 alin.(2) Cod contravențional.

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecata revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petiționarul urmează să-și probeze nevinovăția. În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de recurs a verificat legalitatea și temeinicia deciziei de sancționare şi a procesului verbal cu privire la contravenție seria / nr. MAI05 854465 din 16.03.2023.

În aceste condiții, procesul-verbal cu privire la contravenție are valoare probatorie sub aspectul stării de fapt. În acest sens, este de remarcat că în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt contrare, de principiu, Convenției Europene a Drepturilor Omului. Astfel, în cauza Salabiaku v. Franţa, 07.10.1998, § 27, Curtea a reținut că prezumțiile sunt permise de Convenție, dar nu trebuie să depășească limitele rezonabile, având în vedere gravitatea mizei si salvgardând drepturile apărării (Radio France și alții v. Franţa, 30.03.2004, § 24).

Colegiul penal conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate și prezumția de veridicitate nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, iar contravenientului MUSTEAȚĂ Vasile i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal, însă nu a reușit să răstoarne prezumția de legalitate, valabilitate și autenticitate de care se bucură actele contestate.

Astfel, fapta reținută de către agentul constatator prin procesul-verbal cu privire la contravenție contestat, întrunește elementele constitutive ale acestei contravenții, iar toate

argumentele la care a făcut trimitere făptuitorul nu determină nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție și încetarea procesului contravențional, atâta timp cât temeiurile invocate de către făptuitor în partea ce ține de lipsa probelor, nu s-a adeverit. Subsidiar, Colegiul penal reconfirmă corectitudinea aprecierilor instanței de fond, reținând că făptuitorul formulează apărări exclusiv pe aspecte procedurale, pe care le consideră, în opinia sa, apte să conducă la încetarea procesului contravențional. Cu toate acestea, în ceea ce privește fapta propriu-zisă reținută în sarcina sa, acesta nu prezintă nici o situație de fapt sau împrejurare concretă care să infirme caracterul ilicit sau existența elementelor constitutive ale contravenției reținute.

13. Respectiv ținând cont de faptul că vinovăția lui, MUSTEAȚĂ Vasile a fost dovedită pe deplin, Colegiul apreciază, întemeiată sancțiunea contravențională aplicată sub formă de amendă în mărime de 18 unități convenționale, echivalentul a sumei de 900 lei și 4 puncte de penalizare, apreciind pedeapsa aplicată ca una echitabilă şi proporțională faptei comise și care ar atinge scopul sancțiunii contravenționale și aceasta ar avea efectul scontat asupra conduitei viitoare a făptuitorului şi a consecințelor la care se expune dacă va mai comite contravenții.

Cu privire la sancțiunea aplicată de către agentul constatator, Colegiul penal învederează că, aceasta a fost administrată în limitele impuse de art.34 alin.(2) a Codului contravențional și în limitele stabilite de art.236 alin.(2) Cod contravențional, iar ca urmare, sancționarea făptuitorului nu s-a făcut în scop abuziv, ci reieșind din faptul că agentul constatator l-a recunoscut vinovat de săvârșirea faptei, astfel cum au fost descrise în procesul verbal de contravenție.

În contextul dat, Colegiul penal determină că, la examinarea cauzei contravenționale, agentul constatator a ținut cont în deplină măsură de prevederile legale, a determinat caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, existența circumstanțelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancționării lui MUSTEAȚĂ Vasile. Prin prisma faptului că procesul-verbal cu privire la contravenției este un act administrativ cu caracter individual, acestuia îi este aplicabilă prezumția de veridicitate aplicabilă actelor administrative, în măsura în care a fost întocmit legal, iar făptuitorul nu a reușit să răstoarne această prezumție, invocându-se doar argumente pur declarative.

14. Cu referire la obiecțiile recurentului, potrivit cărora instanța nu ar fi examinat în mod corespunzător motivele invocate în cererea de recurs, inclusiv susținerea că, în conformitate cu pct.39 din Regulamentul Serviciului Patrulare Rutieră, oprirea nemotivată a vehiculelor este interzisă, Colegiul reține că aceste argumente sunt vădit neîntemeiate.

Recurentul afirmă că legislația nu acordă agentului de patrulare dreptul de a stopa vehiculele fără motive întemeiate, iar existența unui asemenea motiv trebuie să preceadă oprirea vehiculului. În plus, acesta insistă că verificarea actelor nu poate constitui un temei legitim al opririi, invocând pretinse încălcări ale art. 25 și 27 din Constituția Republicii Moldova privind libertatea individuală și libera circulație.

Colegiul subliniază că aceste susțineri nu se coroborează cu situația de fapt și nici cu cadrul normativ aplicabil. Instanța de recurs relevă că, potrivit Legii nr. 320/2012 privind

activitatea poliției și statutul polițistului, precum și Regulamentului circulației rutiere, agenții de patrulare au atribuții exprese de a supraveghea traficul rutier, de a depista și documenta încălcările regulilor de circulație, precum și de a opri vehiculele în vederea prevenirii, depistării și contracarării abaterilor rutiere. Aceste atribuții nu sunt facultative, ci reprezintă obligații legale ale organelor de poliție în exercitarea funcțiilor de menținere a ordinii publice și siguranței traficului rutier.

În speță, agentul constatator a acționat în strictă conformitate cu aceste atribuții. Astfel, automobilul de model „*****”, cu numărul de înmatriculare ***** condus de MUSTEAȚĂ Vasile, la data de 16.03.2023, a fost surprins deplasându-se pe teritoriul r-nului Leova, satul *****, cu viteza de 74 km/h, contrar prevederilor pct.47 subpct.1) lit. a) RCR. Prin urmare, motivul legitim al opririi vehiculului a existat anterior stopării, fiind determinat de constatarea unei încălcări flagrante a regimului de viteză.

În asemenea circumstanțe, agentul constatator a reacționat prompt, proporțional și în limitele competenței sale legale, îndeplinindu-și obligațiile de serviciu privind depistarea și sancționarea contravențiilor din domeniul circulației rutiere.

Cât privește afirmațiile recurentului potrivit cărora agentul nu ar fi avut competența necesară pentru a utiliza aparatul de măsurare a vitezei, acestea sunt declarative și lipsite de orice suport probator. Dimpotrivă, din Certificatul nr. 34/17-7858 din 18.10.2022 rezultă că agentul Bordea Petru este autorizat să utilizeze dispozitivele „LTI 20/20 TruCAM” și „Laser LTI 20/20 TruCAM II”, destinate depistării și documentării cazurilor de depășire a limitei de viteză. Certificatul este valabil până la data de 17.10.2023, astfel încât nu poate fi pusă la îndoială capacitatea legală și tehnică a agentului constatator în momentul intervenției.

În concluzie, Colegiul reține că oprirea vehiculului și întocmirea procesului-verbal s-au realizat cu respectarea tuturor exigențelor legale, iar susținerile recurentului se resping ca fiind neîntemeiate și speculative.

15. Cu referire la alegațiile recurentului potrivit cărora autoturismul stopat ar aparține companiei SRL „Ozka Construcțion”, care, atât la momentul comiterii contravenției, cât și în prezent, efectuează lucrări de reabilitare a drumului R-34, precum și că la volan ar fi fost un alt angajat al companiei, Colegiul reține că aceste susțineri nu sunt susținute de probe pertinente, concludente și utile și, în lipsa unor astfel de dovezi. Or instanța de recurs reține că procesul-verbal a fost întocmit cu prezența și implicarea directă a contravenientului MUSTEAȚĂ Vasile, care a recunoscut prin semnătură actul constatării. Recuzarea ulterior a identității conducătorului auto fără prezentarea unor probe concrete este inadmisibilă în procedura contravențională, întrucât probele invocate de recurent sunt pur declarative și lipsite de relevanță juridică.

Conform principiului legal al răspunderii pentru fapta proprie, reglementat în Codul contravențional și în normele aplicabile circulației rutiere, proprietarul vehiculului nu este exonerat de răspundere doar pentru că autoturismul aparține unei persoane juridice sau desfășoară activități de reabilitare a drumurilor. La momentul comiterii contravenției, autoturismul era condus efectiv de MUSTEAȚĂ Vasile, care a încălcat regulamentul circulației rutiere, astfel că răspunderea contravențională revine exclusiv acestuia.

Prin urmare afirmațiile recurentului privind prezența unui alt șofer nu sunt susținute de probe obiective și concludente, motiv pentru care nu pot constitui temei de exonerare de răspundere. În lipsa unor dovezi pertinente, aceste obiecții se consideră neîntemeiate, iar sancțiunea aplicată este legală și proporțională cu fapta constatată.

Respectiv Colegiul constată că oprirea vehiculului și întocmirea procesului-verbal s-au realizat în strictă conformitate cu legea, atribuțiile legale ale agentului constatator au fost respectate, iar responsabilitatea contravențională a fost stabilită corect, cu implicarea directă a persoanei care a comis efectiv contravenția. Alegațiile recurentului sunt, în consecință, respins ca neîntemeiate.

16. Se apreciază că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor, a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea cauzei contravenționale sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

Conform prevederilor art.470 Cod contravențional, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute la art.466 Cod contravențional, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Nici un motiv din cele indicate în dispoziția normei cuprinse la art.467-468 Cod contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate. Autorul își întemeiază recursul în baza art.466 Cod contravențional, care prevede că hotărârile pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond în cazurile indicate la lit. a)-l).

Din lecturarea textului hotărârii adoptate și pronunțate asupra vinovăției făptuitorului pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art.236 alin.(2) Cod contravențional, nu se reliefează împrejurarea că prima instanță a adus atingere art.6 CEDO, prin prisma motivării hotărârii judecătorești, or hotărârea cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, fiind dată în conformitate cu prevederile articolului 462 Cod contravențional.

Astfel, Colegiul Penal menționează că careva încălcări, sau abateri de la norma de drept, la emiterea hotărârii, instanța de fond nu a admis, temeiurile invocate de recurent, neavând suport de fapt și de drept, or, nu era posibilă descoperirea și ridicarea probelor prin intermediul unei alte măsuri. Prin urmare, Colegiul consideră că instanța de fond a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, iar în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația, permițând părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță *(Hotărârea CEDO Garcia Ruiz versus Spania).*

Colegiul penal reiterează că, argumentele aduse de către contravenient în susținerea cererii de recurs sunt declarative și neconfirmate prin probe pertinente care din punct de vedere al utilității nu coroborează între ele. Totodată, în recursul declarat, recurentul nu a invocat nici un argument în vederea netemeiniciei hotărârii și care ar impune instanța de recurs să desființeze hotărârea adoptată, fiind doar indicat că hotărârea instanței este nefondată și neîntemeiată.

Instanța de recurs subliniază că, recursul înaintat nu conține nici unul din temeiurile prevăzute de art.466 Cod contravențional pentru atacarea hotărârilor cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, fiind indicat dezacordul cu hotărârea contestată fără a fi invocate careva argumente plauzibile, fapt ce constituie temei de respingere a recursului ca fiind nefondat, or, conform art.470 alin.(3) Cod contravențional, instanța de recurs judecă recursul în limitele temeiurilor pentru recurs, având dreptul, în afara temeiurilor invocate și cererilor formulate de recurent, să examineze și alte temeiuri fără a agrava situația contravenientului, circumstanțe care la caz nu se regăsesc.

Față de lucrul judecat de primă instanță, Colegiul Penal constată o motivare amplă și temeinică a hotărârii pronunțate cu privire la circumstanțele concludente în raport cu cerințele formulate, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului argumentelor primei instanțe. În cazul în care instanța de fond și-a motivat soluția luată, arătând în mod concret la împrejurările care fundamentează concluziile sale, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs este neîntemeiată, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de către persoana în privința căreia a fost întocmit procesul contravențional MUSTEAȚĂ Vasile și a menține Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-2945/2023 din 13 noiembrie 2023, fără modificări.

17. Conducându-se de prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit.c), 474 Cod contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E :

Se respinge ca nefondat recursul declarat de către persoana în privința căreia a fost întocmit procesul contravențional MUSTEAȚĂ Vasile, împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-2945/2023 din 13 noiembrie 2023, în cauza contravențională intentată prin Procesul-verbal cu privire la contravenție seria /nr. MAI05 854465 din 16.03.2023, în privința lui **MUSTEAȚĂ Vasile**, în temeiul art.236 alin.(2) Cod contravențional, şi se menține fără modificări Hotărârea atacată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul **Eugeniu BEȘELEA**

Judecătorii **Olga COJOCARU**

Vitalie BUDECI